

Намоз ва Таҳорат

الصَّلَاةُ وَالطَّهَارَةُ

الشيخ د. هيثم بن محمد سرحان

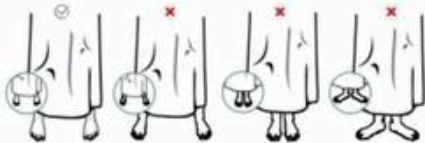
Забони тоҷикӣ | اللغة الطاجيكية

Суннат аст, ки имом ва муфтирид ба сӯи сутра намоз гузоранд, ва сутраи имом сутари қавм аст.

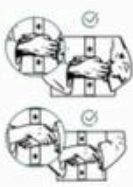
Назарашро дар ҷои сачдааш қарор медиҳад ва ба ину он тараф назар намекунад.

Байни қадамҳояшро ҳамонанди байни китфҳояш қарор медиҳад, зиёду кам намекунад ва хориҷашонро баробар мекунад.

Баъди бачо овардани шартҳои намоз "Аллоҳу акбар" меғӯяд дастҳоро дар ҳоле ки ангуштҳо ҷамъ ҳастан баробари гушҳо ё баробари китфҳо мебардорад ва кафҳои дастро тарафи қибла қарор медиҳад.



Сипас кафи дасти росташро бар пушти кафи дасти чапаш гузошта ва банди даст ва соҳидро бар садраш мегузорад ё қабза мекунад.



Сипас барои намозгузор хондани дуои қалиди намоз танҳо дар рақъати якум мустаҳаб аст ва беҳтар ин аст, ки дуоҳро ки дар истифтоҳ ворид шудааст гоҳ гоҳ бихонад, пас меғӯяд «Субҳанакаллоҳумма ва биҳамдика ва табаракасмука ва таъала қаддука ва ла илаҳа ғайрук».

Сипас Аъзубиллаҳ ҳамчуноне ки омадааст меғӯяд: «Аъзу биллаҳи минаш-шайтонир-раҷим».

Сипас Бисмиллоҳ меғӯяд ва сураи Фотиҳаро ба тартиби оятҳо, қалимаҳо, ҳарфҳо, ва ҳаракатҳояш меҳонад «Бисмиллоҳир-Раҳманир-Раҳим(1) Алҳамдулиллоҳ рабил аламин(2) Арраҳманир раҳим(3) Малики явмиддин(4) Ийюка наъбуду ва ийюка настаъин(5) Ихдинас сиротал мустақим(6) Сиротал лазина анъамта алайҳим ғайрил мағзуби алайҳим валаззалин(7)».

Сипас он ки аз Қурон барояш муяссар мешавад бе Аъзубиллаҳ хондан мустаҳаб мебошад ва танҳо дар аввали сураҳо Бисмиллоҳ меғӯяд.

Сипас дагонашро мебардорад ҳамонгуна ки дар тақбири эҳром Аллоҳу акбар гӯён мебардошт ва руқӯъ мекунад. Сипас зонҳояшро қабза мекунад ва оренҷҳояшро ҳам намекунад ва пушташро баробари сараш қарор медиҳад ва якбор аз рӯи воҷибӣ "Субҳана рабиял азим" меғӯяд ва барои он мустаҳаб аст, ки аз он чи ворид шудааст зиёд бигӯяд.



Сипас бо бардоштани сар пеш аз муътадил шудан "Самигаллоҳу лиман ҳамидаҳ" меғӯяд бо бардоштани дастҳо бо баробари гушҳо ё китфҳо.

Ҳаргоҳ муътадил шуд "Раббана валакал ҳамд" гӯяд ва барои он мустаҳаб аст ки аз он чи ворид шудааст зиёд кунад.

Сипас бе бардоштани дастҳо Аллоҳу акбар меғӯяд ва ба ҳафт аъзо: пешонӣ, бинӣ, ду кафи даст, ду зону, ва шиками ангуштони пойҳо сачда мекунад.

Миёни кашҳо ва миёни шикам ва рон ва миёни рон ва соқро кушода мегузорад ва зирои дагонашро аз замин мебардорад.



Ва якбор аз рӯи воҷибӣ "Субҳана рабиял аъла" меғӯяд, ва барои ӯ мустаҳаб аст, ки аз он чи ворид шудааст зиёд бигӯяд, ва ба он чизе ки меҳаҳад дуо кунад ва беҳтар ин аст, ки ба дуоҳро ки дар суннат ворид шудааст дуо кунад.



Сипас Аллоҳу акбар меғӯяд ва пойи чапашро хобонда бар он менишинад ва пойи росташро рост мегузорад ва шиками ангуштони пойи росташро бар замин ва ангуштонашро ба сӯи қибла қарор медиҳад ва кафҳои дасташро бар ниҳояти ронҳояш мегузорад ва "Раббигфирли" меғӯяд ин нишастан дар ҳамаи нишастаниҳои намоз аст ба ҷуз нишастани сеюм ва чаҳорум дар аттаҳиёти охир ва дар он таварруқ мекунад ба ин, ки пойи чапашро дар зер соқи пойи росташ мегузорад.



Сипас Аллоҳу акбар меғӯяд ва сачда мекунад монанди сачдаи якум, сипас Аллоҳу акбар меғӯяд ва барои рақъати дуюм қоим мешавад ва дар рақъати дуюм монанди рақъати якум мекунад, магар ки дар рақъати дуюм тақбири эҳром ва дуои истифтоҳ нест.

Ҳаргоҳ аз сачдаи дуюм фориғ шуд барои аттаҳиёт мешинад.

Ва ба ангушти сабоба ишора мекунад ва ангушти миёна ва ибҳромо ҳалқа мекунад, ва ангушти сабобаро ҳаракат дода ба он дуо мекунад.

Ва аттаҳиётро меҳонад сипас салавати Иброҳими "Аттаҳиёту лиллаҳи вас салавату ват тайнбат. Ассаламу алайка аюҳан набию ва раҳматуллоҳи ва баракатуҳу ассаламу алайна ва ала ибадиллаҳис солиҳин ашҳаду алла илаҳа иллаллоҳу ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва расулуҳ. Аллоҳумма салли ала Муҳаммад ва ала али Муҳаммад кама салайт ала Иброҳима ва ала али Иброҳима иннака ҳамидум маҷид. Аллоҳумма барик ала Муҳаммад ва ала али Муҳаммад кама боракта ала Иброҳима ва ала али Иброҳима иннака ҳамидум маҷид".

Сипас аз чаҳор чиз панох металабад "Аллоҳумма инни аъзузу бика мин азаби қаҳаннам ва аъзузу бика мин азабил қабр ва аъзузу бика мин фитнатид даҷқал ва аъзузу бика мин фитнатил маҳе валмамаат" ва ба он чизе ки меҳаҳад дуо мекунад, ва беҳтар аст ба он чизе ки ворид шудааст дуо кунад бо гуфтани "Аллоҳумма аъинни ала зикрика ва шурика ва ҳусни ибадатик".

Сипас ду салом медиҳад ба тарафи рост ва чапаш ва меғӯяд "Ассаламу алайкум ва раҳматуллоҳ" ва танҳо ба сараш бе китфронаш ва бе ҳаракат додани сар ба болову поён ва бе ишора кардан ба дастон илтифот мекунад.



Тарзи вузӯ.

Ба қалбаш нияти вузӯ мекунад, сипас меғӯяд : Бисмиллоҳ, Сипас кафҳои дасташро мешӯяд.



1

Сипас ба кафи дасти росташ об мегирад ва мазмаза мекунад. Обро дар даҳонаш андохта онро давр медиҳад, сипас обро аз даҳонаш мебарорад. Сипас обро дар бинияш дохил мекунад, сипас ангушти сабоба ва ибҳомро бар бинияш гузошта обро мебарорад.



2

Сипас рӯяшро мешӯяд. Пандозаи рӯ аз дамидани мӯи пешонӣ одатан то зери манаҳ аз ҷиҳати дарозӣ ва аз ҷиҳати паҳноӣ мобайни ду нармии гушҳост.



3

Сипас дастонашро аз сари ангуштон то оринҷҳо мешӯяд, аввал дасти рост сипас дасти чапро мешӯяд.



4

Сипас ҳамаи сарашро масҳ мекашад, аз ибтидои сараш то қафо масҳ мекашад, сипас ба пеши сараш онҳоро мегардонад.



5

Сипас ангуштҳои сабобаро дар гушҳояш дохил мекунад ва ба ангуштҳои ибҳомаш пушти гушҳояшро масҳ мекашад.



6

Сипас поҳояшро бо бичилакҳо мешӯяд.



7

- Аз миқдори шаръӣ зиёд шустан чӣ ҳукм дорад ?

Дар вузӯ аз миқдори шаръӣ зиёд шустан ҷои нест, мисле ки аз се бор зиёд шустан, ё болои оринҷро, яъне бозуро шустан, ё болои бичилак, яъне соқро шустан, ё гарданро масҳ кашидан.



8

- Баъди вузӯ меғӯяд :

«Ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ла шарика лаҳ ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва расулуҳ» ва дар ривояти Тирмизӣ : «Аллоҳуммаҷални минаттаввобин ваҷъални минал мутатаҳҳирин»

9

- Шиканандаҳои вузӯ :

- 1- Он чизе ки аз роҳи пеш ва пас хориҷ мешавад, мисли пешоб, ғоит ё бод.
- 2- Аз байн рафтани ақл ба сабаби хоб, ё беҳуш шудан.
- 3- Хӯрдани гушти шутур.

10

Тарзи таямму :

Таямму иваз аз вузӯ аст, ҳаргоҳ истифода бурдани об дар аъзои вузӯ ё дар баъзе аъзои он узр бошад, аз рӯи набудани об, ё тарси зарар додани истифодаи об, пас ҳок ҷои обро мегирад.

1

Ба қалбаш нияти таямму мекунад, сипас бисмиллоҳ меғӯяд, сипас бар замин як зарба мезанад ва рӯ ва пушти кафҳои дастро масҳ мекашад.



2

Дар вақти задани хок кушодани ангуштҳо дар шариат наомадааст ва на хилол кардани ангуштон дар вақти масҳ кашидани кафҳои даст.



3

Тарзи ғусли воҷибӣ :

Ба қалбаш нияти ғул мекунад ва сирран бисмиллоҳ меғӯяд, сипас ҳамаи баданро ва зерӣ мӯҳи кам ва зиёдро мешӯяд, бо мазмаза ва обро дар бин кардан.

1

- Сабабҳои воҷиб шудани ғул :

- 1- Чанобат, нозил шудани оби манӣ ба ҳамхобағӣ, ё вохӯрдани олатҳои марду зан.
- 2- Хуни ҳайз ва нифос.
- 3- Мурдан ба ҷуз шаҳид.
- 4- Ислои овардани кофир.

2

Таҳияи : доктор Ҳайсам Сарҳон, мударрисии масҷиди Паёмбар ва сардори донишгоҳи Суннат :

mahadusunnah.com

Ҳуқуқи чоп, нашр ва тавзеъ озод аст

Барои тарҷумаи брошюра : sarhan.com ё баркодро масҳ бикаш !





Намози Бомдод



• Дар хоб мондан ва доимо нагузоштани намози бомдод нишонаи мурдани қалб аст.



• Малол нашудан аз қазо шудани намоз аз нишонаи сахтшавии қалб аст.



• Касе, ки намози бомдодро тарк карда меҳобад, гумон мекунад, ки ӯ истироҳат карда истодааст!



• Вале ӯ намедонад, ки истироҳати комил танҳо истодан дар назди Аллоҳ аст.



• Хуш ба ҳоли дилҳое, ки дар вақти бомдод ба Парвардигорашон сачда карданд.



• Бор Илоҳо! моро аз ҷумлаи касоне бигардон, ки намози бомдодро дар вақташ мегузоранд.



MAHAD SUNNAH.COM



Азру савобҳои
намоз

100,000x



10000x

Масҷиди
Ҳаром



1,000x

Масҷиди
Набавӣ



500x

Масҷиди
Ақсо



27x

Масҷид

1x



Хона

Фазилати намози шаб



“Ва дар қисмате аз шаб бархез ва намози таҳаччуд бихон. Ин нофила (намози шаб) хоси ту аст. Бошад, ки Парвардигорат туро ба мақоме писандида бирасонад”. Исро:79.

Беҳтарин намоз баъд аз фарз:

«Беҳтарин намоз баъд аз намозҳои фарз, намоз дар миёнаи шаб аст». (Муслим)

Намози шаб

Аз сабабҳои дохил шудан ба ҷаннат:

«Саломро паҳн кунед, мардумро таом диҳед ва дар ҳоле ки мардум хобанд, шаб намоз хонед, ба ҷаннат бо саломатӣ дохил мешавед». (Ибни Моҷа).

Бандагӣ ва шукри Худованд:

Паёмбар ﷺ шабҳо ба намоз меистоданд ва мефармуданд: «Оё бандаи шукргузор набошам?» (Бухорӣ ва Муслим).

Васияти Паёмбар ﷺ:
«Эй Абдуллоҳ! Монанди фалон шахс мабош, ки шабнамоз меҳонд, баъд онро тарк кард». (Муслим)



Расулуллоҳ ﷺ фармуданд:

الْأَخْلَافُ الْبَنِيَّةُ

« ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُتَفَقِّ سِلْعَتُهُ بِالْخَلِيفِ الْكَاذِبِ»

Се гурӯҳе ки рӯзи қиёмат Аллоҳ Таъоло бо онҳо суҳан намегӯяд, ва ба онҳо нигоҳ намекунад ва онҳоро пок намегардонад, ва барои онҳо азоби дарднокест: **касе ки изораш аз бучули пояш поёнтар аст**, ва касе ки миннат мекунад, ва касе, ки молашро бо қасамҳои дуруғ мефурӯшад.

manhaaj_tjk

manhaaj.tjk



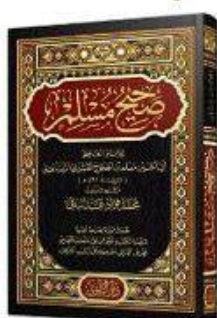
ривояти Бухорӣ 5787



mahadsunnah.com
sarhaan.com



Расулуллоҳ ﷺ фармуданд:
Имон ҳафтоду чанд шоха
дорад, Болотарини он шохаҳо
шаҳодат (Ло илоҳа иллаллоҳ)
ва пойинтарини он дур
кардани чизҳои зарарнок
(мисли партовҳо , санг , хор ва
ғайра) аз роҳи мардум аст....



sarhaan.com
mahadsunnah.com

РИВОЯТИ ИМОМ МУСЛИМ АЗ
АБУҲУРАЙРА РАЗИЯЛЛОҲУ АНҲУ



manhaaj_tjk



manhaaj.tjk



ТАЯММУМ

التيمم

Ҳар шахсе, ки дар вақти сафар ва ё муқим буданаш барои таҳорат кардан обе пайдо накард, пас чи кор кунад?

Таяммум: Бо хоки пок молидани рӯй ва ду даст аст, ки он бар ивази таҳорат ва ғусл мебошад.

Ва сабаби таяммум кардан набудани об ва ё қудрати истифодаи онро надоштан аст, агарчанде он мавҷуд бошад.

Хоки пок: Хоки рӯйи замин аст, ки он аз гил бошад ва ё лой, пас истифодаи он ҷоиз аст.

Таяммум кардан барои шахси бемор ҷоиз аст, дар ҳоле ки дар ҳақиқат ӯ бемор бошад ва бемориаш зиёд гардад ва ё табobati ӯ ба таъхир афтад.

Ва бемории ӯ аз тарафи табиби мусалмони одил муайян карда шуда бошад ва ҳам бемор аз ҳаракат монда бошад, ва касеро пайдо нашавад, ки ӯро ёрӣ диҳад. Ва инчунин ҳар касе, ки аз ҳалок шудан ва ё пайдо шудани беморӣ ва зиёд гардидани он баъди истифодаи об аз хунукии саҳт битарсад. Модоме, ки барои гарм кардани об чизе пайдо накунад.

Инчунин барои ҳар касе, ки гумон мекунад дар оянда ба об эҳтиёҷ дорад ва худ ва ҳайвоне, ки дар наздаш эҳтиром дорад ташна мемонанд. Ташнагие, ки ба марг ва ё ба зарари ҷиддӣ оварда мерасонад.

Ва таяммум кардан ба мусофир ва муқим ҷоиз аст.

Тарзи таяммум кардан: Як зарба зада ба рӯй ва даст масҳ кашидан аст. Ҳамчуноне, ки Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуданд: «Чунин амал барои ту кифоя аст». Пас Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳарду кафи дасташонро болои хок ба замин як зарба заданд ва кафи дастонашонро пуф карда, сипас ба рӯй ва ду дасташон масҳ кашиданд».

Ҳар чизе, ки таҳорат ва ғуслро мешиканад, таяммуфро ҳам мешиканад, зеро таяммум бар ивази онҳост.

Дар дохили намоз дидани об таяммуфро мешиканад, вале агар обро пас аз анҷоми намоз бинад, намозаш дуруст аст ва онро аз сари нав намехонад.

Ва инчунин барои ҳар беморе, ки барои истифодаи об тавоноӣ ва қудрат пайдо кард, ба ӯ ҷоиз нест, ки таяммум бикунад.

Ва ҳар коре, ки иҷрои он бо таҳорат ва ғусл дуруст аст, пас бо таяммум низ дуруст аст. Ва ҳар шахсе, ки таяммум кардааст, чанд ракате, ки аз намози фарзӣ ва нафлӣ меҳаҳад, онро адо намояд.

НАМОЗИ КУСУФ ЧИ ТАВР ХОНДА МЕШАВАД?

Намози Кусуф ду рақъат ҷаҳри хонда мешавад.

Ҳар рақъат, ду қиём, ду қироат,
ду рукуъ ва ду сажда дорад.

Рақъати аввал:

- 1.Хондани Сураи Фотиҳа.
- 2.Хондани як сураи дароз.
- 3.Рукуъи тӯлонӣ.
- 4.Сар бардоштан аз рукуъ.
- 5.Боз хондани сураи Фотиҳа.
- 6.Хондани як сураи дароз.
- 7.Рукуъи тӯлонӣ.
- 8.Сар бардоштан аз рукуъи дуюм.
- 9.Ду саждаи тӯлонӣ.

Рақъати дуввум:

Мисли рақъати аввал аст, аммо дар ҳама қироатҳо ва рукӯҳо аз аввалиаш кӯтоҳтар хонда мешавад.

Расулуллоҳ (саллаллоҳу алайҳи васаллам) фармуданд:
«Албатта офтоб ва моҳ ду нишона аз нишонаҳои Аллоҳ
ҳастанд, ки Парвардигор бо онҳо бандагонашро
метарсонад. Ва тағйири низоми табиъии онҳо ҳаргиз
ба марғи шахсе ва ё ҳодисае, ки дар замин рӯй
медихад, рабт ва таъсире надорад. Пас, ҳаргоҳ чунин
ҳолатро дидед, намоз бигузored ва дуо кунед, то
ҳолате, ки бар шумо фаро расидааст, аз байн равад».
Бухорӣ 1043 ва Муслим 915.



مكافأة صلاة الفجر

МУКОФОТИ НАМОЗИ БОМДОД

Нидое, ки хеле зебост, мӯъминон бо шунидани ин нидо ба сӯйи намози бомдод ҳаракат мекунанд. Бо умеди ин, ки аз тарафи Аллоҳ ба мукофотҳои бузург ноил гарданд. Аз ҷумлаи он мукофотҳо:

1. Собитқадам будан дар имон.
2. Дури ва бедори аз амалҳои мунофиқона.
3. Дохили ҷамоат гарданд.
4. Аз оташи дӯзах наҷот ёбанд. Паёмбар ﷺ фармуданд: “Ҳар касе, ки пеш аз баромадани офтоб ва пеш аз ғуруби он намоз бигзорад, ба оташи дӯзах дохил нагардад”. Бухорӣ ва Муслим.
5. Дар ёриву меҳрубони Аллоҳ ва ҳифзи Ё бошанд. 6. Дар намоз ҳамроҳи онҳо фариштагон бошанд. 7. Дар қиёмат бо нури комил икром карда шаванд. Паёмбар ﷺ фармуданд: “Онҳое, ки дар ториқиҳо ба сӯйи масҷидҳо мераванд, бо нури комили рӯзи қиёмат башорат бидиҳед”. Абудовуд. 8. Савоби бузургеро ба даст оранд, ки он беҳтар аз ҳама чизҳои дунёст. Паёмбар ﷺ фармуданд: “Ду ракат намози бомдод беҳтар аз дунё ва ончи дар он аст”. Муслим. Пас ту ҳарис ба хондани намози бомдод ва дигар намозҳо бош, то аз азоб наҷот ёфта ба ҷаннат дохил гарди. Аллоҳ фармуд: “Ва онон, ки ба намози худ муҳофизаткунандагонанд, ин гурӯҳ инсонҳо дар боғу бўстонҳо гиромӣ ҳастанд”. Маъориҷ 34,35.

اللغة الطاجيكية

Забони Тоҷикӣ



SARHAAN.COM
MAHADSUNNAH.COM